

[Patursson.]

ernære sig ved Fiskeri, at det færøske Samfunds Økonomi i højeste Grad er baseret paa Fiskerineringen, at Fiskeriet i de hjemlige Farvande med de Midler, den Skibsflaade og de Redskaber, Færingerne har til deres Raadighed, paa Grund af de kapitalstærke fremmedes Trawlfiskeri for det færøske Skibsfiskeris Vedkommende maa anses for aldeles betydningsløst og for Baadfiskeriet i allerhøjeste Grad indskrænket, at Islandsfiskeriet, fra regnet Foraarssæsonen ved Sydland, Sommer og Efteraar har givet et gennemgaaende saa ringe og usikkert Udbytte, at det vanskeligt svarer Regning og ofte bringer direkte Tab, at Fiskerflaadens eneste Chance for Opnaaelsen af et godt Sommer- og Efteraarsfiskeri for Tiden er Grønlandsfiskeriet, og at det nu erfaringsmæssigt har vist sig, at dette Fiskeri, i hvert Fald i visse Aar med daarligt Vejr og bestemt Fisketræk, ikke tilnærmelsesvis kan bringe Færingerne det ønskeligste Udbytte, medmindre Fiskerne kan opsoge Fisken, hvor den findes, altsaa saavel udenfor som indenfor Territorialgrænsen.

Jeg forstaaer meget vel, at man herfra ønsker at værne om Grønlands Indbyggeres egne Interesser, men der findes heller ingen Færing, der ønsker at forvolde nogen Indskrænkning i Grønlandernes eget Fiskeri. Med det vældige Havomraade, der findes indenfor Territorialgrænsen paa Grønlands lange Kyststrækning, er der mere end rigelig Plads baade for de 2 000—3 000 færøske Fiskere og den faatallige grønlandske Befolkning, tilmed naar Fisken forekommer i en saadan Mængde, som man neppe nogen Steder i Verden kan opvise Magen til. Hertil kommer saa, at Færingerne udelukkende anvender Fiskeredskaber, som umuligt kan virke ødelæggende paa Bestanden. Færingernes Fiskeredskab bestaar nemlig kun af et Par Kroge pr. Mand, det vil sige, at hele den færøske Fiskerflaade i det højeste kun anvender 6 000 Fiskekroge under hele Fiskeriet ved Grønland. Ser man hen til et andet rigt Fiskeri i Atlanterhavet, nemlig Foraarsfiskeriet ved Sydland, hvor europæiske Nationer med Hundreder og atter Hundreder af Skibe driver Trawlfiskeri foruden et lignende eller større Antal, der fisker med Garn, med Langline eller Haandline, og man aldrig har kunnet konstatere nogen Formindskelse af Bestanden dér paa Grund af Opfiskning, hvorledes kan man saa tænke sig, at Grønlandsfiskeriet, hvor Fiskeforekomsten synes at være lige saa rigelig som ved Sydland, skulde lide nogen mærkbar Indskrænkning, fordi der i 1 à 2 Maaneders Tid fiskedes hvor

som helst udenfor eller indenfor Territoriet med 6 000 færøske Kroge? Ganske vist, det er raske Mænd, der trækker disse Kroge, men der er kun 2 Kroge pr. Mand, og de Kroge kan da umuligt lave de paastaede Ulykker paa det mægtige grønlandske Territorium, et Territorium, som efter en Beregning, jeg har hørt opstille, har en saa stor Udstrækning, at en enkelt grønlandsk Fiskerbaad med 6 Mand disponerer over et Havomraade, der er lige saa stort som eller større end samtlige Færingers eget hjemlige Søterritorium.

Det er beregnet, at det færøske Grønlandsfiskeri i sidste Sæson indbragte 1 Mill. Kr. mindre i Udbytte, end det vilde have indbragt, ifald det ikke var forbudt Fiskerne at følge Fiskestimerne, efter som de trak imod Land. Det høje Tings Medlemmer vil forstaa, hvor utaaligt et saadant Forbud forekommer de færøske Fiskere. Eller et andet Forhold: Udenfor Territoriet har Mandskabet faaet fuld Dagsfangst, hele Dækket er overfyldt af Fisk. Nu skal denne Fisk renses og tilberedes til Saltning. Der indtræffer Storm og høj Sø. Skibet har ikke Lov til at søge Ly for Stormen indenfor de utallige Øer og Skær for at tilberede Fangsten; Skibet maa staa til Havs, taber maaske en Del af Dækslasten, af den kostbare Fangst, over Bord, og Mandskabet udases. Fremmede Fiskere er til Dels kommet ud over Ulemperne ved Forbudet mod Adgang til grønlandsk Territorium; de har vældige store Moderskibe, som modtager Fiskerne og Fangsten efter hver Fisketur. Paa den Maade kan Millionfirmaer arrangere sig, men det kan Færingerne ikke. Fordrister et færøsk Mandskab sig til at følge Fiskestimerne indenfor den afstukne Grænse og bliver opdaget, saa gælder det Mulkt eller Skibets Beslaglæggelse; det er jo Lov, og Loven skal holdes.

Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg haaber, det høje Tings Medlemmer vil forstaa det enstemmige Ønske, der fra Færøernes Lagting saavel som fra hele det færøske Folk er fremkommet nu i Efteraaret om Adgang til at drive Fiskeri med Haandline, altsaa med ca. 6 000 Kroge, hvor som helst i Grønland. Dette Krav er der ikke taget Hensyn til i det foreliggende Forslag. Jeg forstaaer, at visse Omstændigheder er til Hinder derfor, Hindringer, som det ikke i denne Rigsdagssamling har været muligt at komme ud over. Det er meget beklageligt, men der er intet at gøre. Jeg tror heller ikke, at en Diskussion i dette høje Ting kan føre os nærmere til Maalet. Det var de færøske delegeredes Mening, den